

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Перник, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
в присъствието на прокурора Албена М. Стоилова
като разглежда докладваното от ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221700600123 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.327 НПК.

Образувано е по въззивна жалба на подсъдимия С. С. П. и по въззивна жалба на подсъдимия И. Г. Р. против Присъда № 260058/14.12.2021 г., постановена по НОХД № 467/2021 г. по описа на Районен съд – Перник, с която двамата подсъдими са признати за виновни в това, че на *** в *** като съизвършители, са отнели чужди движими вещи на обща стойност 4157 лв., от владението на собствениците им Ю. И. Л. и Л. Б. Р., без тяхното съгласие с намерение противозаконно да ги присвоят, като деянието е извършено в условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29, ал.1, б.“б“ НК, като и двамата са бил осъждани два или повече пъти с наказание „лишаване от свобода“ за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно то тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 НК, поради това и на основание чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 и чл. 20, ал.2, вр. чл.29, ал.1, б.“б“, вр. чл.54 от НК, Районен съд - Перник е осъдил подсъдимия С. С. П. на ДВЕ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА „Лишаване от свобода“, което да изтърпи при първоначален СТРОГ РЕЖИМ, а на основание чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 и чл. 20, ал.2, вр. чл.29, ал.1, б.“б“, вр. чл.54 от НК – подсъдимия И. Г. Р. на ТРИ ГОДИНИ „Лишаване от свобода“, което да изтърпи при първоначален СТРОГ РЕЖИМ. На основание чл. 59, ал.1, вр. ал.2 от НК от срока на общото наказание лишаване от свобода е приспаднал времето, през което подсъдимият С.П. е бил задържан по НОХ дело № 467/2021 г. по описа на ПРС с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, като един ден задържане зачита за един ден лишаване от свобода. На основание чл. 59, ал.1, вр. ал.2 от НК от срока на общото

наказание лишаване от свобода е приспаднал времето, през което подсъдимият И.Р. е бил задържан по НОХ дело № 467/2021 г. по описа на ПРС с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, като един ден задържане зачита за един ден лишаване от свобода.

Във въззивната жалба на подсъдимия С. С. П. чрез неговия защитник адв. С. се сочи, че атакуваната присъда е неправилна – незаконосъобразна и необоснована, постановена при допуснати съществени процесуални нарушения и в пртиворечие на материалния закон тъй като обвинението спрямо него не е доказано по несъмнен начин. Моли присъдата да бъде отменена изцяло и вместо нея да бъде постановена нова, с която подзащитният му С. С. П. бъде оправдан. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на повереника на частните обвинители, адв. Х..

Във въззивната жалба на подсъдимия И. Г. Р. чрез неговия защитник адв. Ц. се сочи, че постановената присъда е неправилна и незаконосъобразна с оглед на събраните по делото доказателства, моли същата да бъде отменена и бъде оправдан. В допълнителна въззивна жалба, наречена „мотиви към въззивна жалба“, защитника на подсъдимия Р. – адв. Ц. сочи, че присъдата почива преди всичко на предположения и не отговаря на изискванията на чл. 303 НПК, като счита, че същата е неправилна и незаконосъобразна и моли да бъде отменена и да бъде оправдан.

В съдебно заседание представителят на Пернишката окръжна прокуратура счита жалбата за процесуално допустима, но по същество за неоснователна. Смята, че първоинстанционната присъда е правилна, постановена в пълно съответствие с материалния и процесуалния закон, че наказанието е правилно индивидуализирано и фактическите констатации на първоинстанционния съд в пълна мяра съответстват на приобщения и проверен в хода на съдебното следствие доказателствен материал. Поради това моли на основание чл.334 т.6 от НПК да бъде потвърдена изцяло първоинстанционната присъда.

В хода по същество в открито съдебно заседание повереника на частните обвинители Л.Р. и Ю.Л. – адв. Х. намира постановената присъда като правилна и законосъобразна. Счита, че въззивните жалби са бланкетни, като в тях се обсъждат аргументи изцяло по същество, като конкретно не се сочи в какво се изразява незаконосъобразността и неправилността на присъдата. Още повече единият от подсъдимите е депозирал молба производството по делото да бъде гледано по Глава 27 НПК, като е заявил, че ще признае доказателствата по делото и ще признае вината си. Претендира направените разноски.

В открито съдебно заседание защитникът на подсъдимия С.П. адв. Л.С. излага допълнителни съображения, че обжалваният съдебен акт е постановен при нарушение на процесуалния и материалния закон и е недостатъчно мотивиран. Поддържа, че не е безспорно установено въззивникът С.П. да е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 НК – да е извършил процесната кражба като съизвършител в съучастие с другия подсъдим И.Р.. Пледира, на основание чл. 336, ал. 1, т. 3 вр. чл. 334, т. 2 НПК, да бъде отменена първоинстанционната присъда и да бъде постановена нова, с която да се признае подсъдимият С.П. за невиновен по така повдигнатото му обвинение по чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 НК поради липса на доказаност на неговата вина. Соочи, че искането на подсъдимия И.Р. производството по делото да бъде проведено по реда на Глава 27 НПК не следва да се използва като индица за неговата съпричастност към деянието. Подсъдимият С.П. участва лично във въззивното съдебно заседание и като не се признава за виновен желае оправдаването си. Въззиваемият С.П. и неговият защитник, не вземат становище по жалбата на въззивника И.Р..

В същото съдебно заседание в хода по същество защитникът на подсъдимия И.Р. – адв. Ц. излага доводи за неправилност на постановената присъда. Соочи, че по време на досъдебното производство не са установени преки доказателства, че именно Р. е взел участие в извършеното на престъплението, за което е даден на съд, като счита, че

единствената справедлива присъда за неговия подзащитен е оправдателната. Молбата на неговия подзащитен за разглеждане на делото по реда на Глава 27 НПК е отправена към съда, за да може подсъдимият И.Р. да се възползва от правото си да получи по-леко наказание, а не от направено самопризнание. Подсъдимият И.Р. в съдебно заседание заявява, че не се признава за виновен и желае оправдателна присъда.

Пернишкият окръжен съд, след като разгледа обжалваното решение с оглед доводите на страните и служебно по реда на чл.313 и 314 от НПК установи следното:

По делото са събрани всички доказателства, необходими за всестраниното му изясняване. Въз основа на тях, след направен съвкупен и обстоен анализ, районният съд е установил точно фактическата обстановка. Направените правни изводи са правилни. В тази насока следва да се подчертае, че първостепенния съд в пределите на своята компетентност, по реда и със средствата, предвидени в НПК, е взел всички мерки за разкриване на обективната истина. Постановил е решението си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранино и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Изпълнил е задължението си по чл.378, ал.4, т.1 вр. с 305, ал. 3 НПК, като в мотивите е посочил установените обстоятелства, доказателствата, които ги подкрепят и е изложил правните си изводи. Посочил е и съображенията си по отношение кредитирането на събрания по делото доказателствен материал, неговата относимост към решаването на делото по същество и противоречията. Отговорено е на всички релевантни доводи.

При всичко това е установено по несъмнен начин, че подсъдимите С. С. П. и И. Г. Р. са извършили престъплението, за което са обвинени при фактическа обстановка, която напълно се възприема от настоящата инстанция, поради което не се налага нейното преповтаряне.

При така изяснената фактическа обстановка, районният съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи относно авторството и правната квалификация и размера на наказанието. Квалификацията на извършеното от подсъдимите престъпление е точна.

При тези изводи, Пернишкият окръжен съд не намира основания за отменяне или изменение на обжалваната присъда в частта, с която подсъдимият С. С. П. и подсъдимият И. Г. Р. са признати за виновни по предявеното им обвинение.

Въззивната инстанция намира, че законосъобразно на основание чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 и чл. 20, ал.2, вр. чл.29, ал.1, б.„б“, вр. чл.54 от НК, Районен съд - Перник е определил на подсъдимия С. С. П. наказание ДВЕ ГОДИНИ и ШЕСТ МЕСЕЦА „Лишаване от свобода“, и на основание чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 и чл. 20, ал.2, вр. чл.29, ал.1, б.„б“, вр. чл.54 от НК – на подсъдимия И. Г. Р. ТРИ ГОДИНИ „Лишаване от свобода“.

Наложените наказания са в минималния им законов размер и при липса на протест за увеличаването им, е безцелно да се обсъждат съображенията на решаващия състав за конкретните им параметри. В случая е необходимо единствено Районен съд - Перник да се подкрепи в извода за неприложимост на разпоредбата на чл. 55 НК. Няма налични смекчаващи отговорността на двамата подсъдими обстоятелства. От приетите справки за съдимост на подсъдимите С. С. П. и И. Г. Р., от които е видно, че към датата на процесното престъпление многократно, преимуществено за тежки умишлени престъпления против собствеността, са им налагани наказания „лишаване от свобода“, изтърпени ефективно, разгледани комплексно с отегчаващите вината обстоятелства, а именно високата степен на обществена опасност на извършеното, което се обуславя от високата динамика на този вид престъпления в страната и високата лична обществена опасност на подсъдимите. По тези съображения настоящият състав счита, че определеното от ПРС наказание е законосъобразно и би могло да окаже предупредително, превъзпитателно и възпиращо въздействие, както на всеки един от подсъдимите, така и спрямо останалите членове на обществото. Те ще допринесат всеки от двамата подсъдими да преосмисли постъпката си и да осъзнае, че той явно е възприел погрешни методи за набавяне на средства. Наказанията,

макар и определени в законовия минимум, са и такива, че да не създават погрешно усещане у всеки от подсъдимите за безнаказаност и да им посочат, че корекция е възможна, че има реален шанс те да се поправят, като съобразяват в бъдеще поведението си със законоустановените порядки в обществото.

Настоящият съдебен състав споделя извода на първоинстанционния съд, че не са налице предпоставките, визириани в разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК за отлагане на изпълнението на определените наказания, тъй като всеки подсъдим е осъждан на лишаване от свобода и не е реабилитиран. Съобразно нормата на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б” от ЗИНЗС, подсъдимият С. С. П. следва да търпи наложеното му наказание при първоначален СТРОГ РЕЖИМ. Предвид разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б” от ЗИНЗС, законосъобразно ПРС е определил подсъдимият И.Р. да търпи наложеното по настоящото наказателно производство наказание, при първоначален СТРОГ РЕЖИМ.

Това наказание според настоящия съдебен състав не се явява несправедливо.

Изложените съображения налагат извода, че обжалваната присъда е обоснована, законосъобразна, постановена при спазване на процесуалните правила и наложеното наказание е справедливо, поради което за въззивния съд липсват основания за нейното изменение или отменяне.

С оглед изложените във въззивната жалба и съдебните прения доводи следва да се отбележи следното:

Наведеното пред настоящата инстанция възражение от подсъдимият С.П. и неговия защитник адв. С. както и от подсъдимия И.Р. и неговия защитник адв. Ц. Пернишкият окръжен съд констатира следното:

Въззивните жалби на подсъдимите са процесуално допустими като подадени са от лица имащи право и интерес да обжалват, в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК. Разгледани по същество същите са **неоснователни**, по следните съображения:

От фактическа страна ПОС приема за установена фактическа обстановка, правилно възприета и от първоинстанционния съд, основното в която е следното:

Двамата подсъдими се познавали и били известни на органите на МВР на територията на гр.*** и гр. ***. На 15.06.2020 г. двамата подсъдими провели помежду си 7 телефонни разговора от мобилни телефони с поставени СИМ карти с № ***, ползвана от С.П. и СИМ карта с № ***, ползвана за периода от 15.06.2020 г. до 18.06.2020 г. от подсъдимия И.Р.. Вечерта на същия ден двамата подсъдими се срещнали в центъра на гр. *** и решили заедно да се придвижат до кв.“****” с намерението да извършат кражба от дома на свидетелите Ю.Л. и Л.Р.. Мобилният телефон на подсъдимия Р. бил засечен в клетка № *** на един от мобилните оператори с местонахождение ***. Около полунощ на *** Л. и Р. затворили заведението, което стопанисвали в двора си. С цел охрана на имота имали монтирана охранителна система с разположени на различни места видеокамери, като в периметъра на две от тях попадали тротоара пред имота и пътното платно в района. Около 04.20 ч. на *** подсъдимите приближили частният имот, прескочили оградата и проникнали в него, след което се насочили към жилищната сграда. Действията им попаднали в обхвата на една от камерите за видеонаблюдение. През прозореца на кухнята проникнали в помещението, като на перваза на същия прозорец оставили отпечатък на обувките, с които били обути. Двамата подсъдими обходили помещението, проверили съдържанието на шкафове, както и дамската чанта на Р., намерили и взели: парична сума в размер на 2500 лв., 1 бр. стъклена чаша с монети на обща стойност 20.00 лв., бижута, собственост на Л.Р., 1 бр. парфюм, собственост на Ю.Л.. След като взели посочените вещи подсъдимите напуснали сградата през прозореца на кухнята, откъдето влезли и се оттеглили от имота прескачайки отново оградата. Излизането им на тротоара на ул. ***, ***, отново било регистрирано на записите на видеоохранителната камера. В същият момент по тротоара

пред къщата минавал свидетелят А.К.Д., който възприел съвсем ясно начина, по който двамата подсъдими се озовали на тротоара, прескачайки оградата, като при разминаването с тях успял да ги огледа и запомни. Рано сутринта на *** свидетелите Л.Р. и Ю. Л. констатирали, че в дома им е извършена кражба, в помещенията било разхвърляно, всички шкафове отворени, извадени портфейли от двамата свидетели, като от портфейла на свидетелят Ю.Л. била извадена и оставена на масата банкнота с номинал 200 лв. извън обръщение. Като установили липсата на инкриминираните вещи, и сигнализирали за случилото се на тел. 112.

Вещото лице по стоково-оценителна експертиза дава заключение, че общата стойност на отнетите от пострадалите Л. и Р. вещи възлиза общо на 4157. 00 лв.

Подсъдимият С. С. П. е осъждан за следните престъпления: със споразумение по НОХД № 968/2015г. по описа на РС-Петрич, влязло в сила на 15.09.2015г., му е определено наказание лишаване от свобода в размер на 11 /единадесет/ месеца, при първоначален строг режим в затвор или затворническо общежитие от закрит тип за престъпление по чл.195 ал.1 т.3, пр.2,вр. вр.чл.194, ал.1 вр. чл.26 ал.1 вр.чл.20 ал.2 НК. Наказанието е изтърпено в затвора – *** на ***, съгласно отбелязване в бюлетина за съдимост, извършено въз основа получено писмо на началник затвора ***.

С определение за одобряване на споразумение НОХД № 180/2019г. по описа на РС-Радомир, влязло в сила на 19.09.2019г. му е определено наказание лишаване от свобода за срок от 6 /шест/ месеца при първоначален строг режим за престъпление по чл.343б ал.3 НК, . наказанието Това наказание е било изтърпено от обв.П. на *** съгласно отбелязване в бюлетина за съдимост, извършено въз основа получено писмо на началник затвора ***.

На 21.01.2021г. /след процесното деяние/ е влязъл в сила още един осъдителен съдебен акт - определение за одобряване на споразумение от 21.01.2021г. по нохд №15232/2020г. на Софийски районен съд, с което му е определено наказание лишаване от свобода за срок от 6 /шест/ месеца за престъпление по чл.170, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.18 от НК, извършено на *** Наказанието е изтърпено на ***, съгласно отбелязване в бюлетина за съдимост, извършено въз основа получено писмо на началник затвора ***.

Подсъдимият И. Г. Р. към датата на процесното престъпление е осъждан многократно преимуществено за тежки умишлени престъпления против собствеността, за които са му налагани наказания лишаване от свобода, изтърпени ефективно.

С протоколно определение по чнд №01096/2017. по описа на РС – Перник, влязло в сила на 11.07.2017г., наказанията по последните към този момент три осъждания на Р. са кумулирани като на основание чл.25, ал.1, вр. чл.23, ал.1 от НК му е определено и наложено едно общо най-тежко наказание за деянията по НОХД №00087/2017г. по описа на РС - Радомир /чл.343в, ал.2, вр. ал.1 НК/; НОХД №00201/2017г. по описа на РС – Дупница /чл.343в, ал.2 НК/ и НОХД №01039/2017г. по описа на РС – Перник /чл.216, ал.1 НК/, а именно лишаване от свобода за срок 4 /четири/ месеца, при първоначален строг режим на изтърпяване. Видно от отбелязванията в справката за съдимост, общото наказание Р. е изтърпял в затвора *** в периода от *** до ***.

Последно е осъждането по нохд №00035/2018г. по описа на РС – Радомир. С одобрено споразумение от 15.03.2018 г., влязло в сила на същата дата, му е определено и наложено наказание за престъпление по чл.343в, ал.2, вр. ал.1 от НК, а именно лишаване от свобода за срок 6 месеца, при първоначален строг режим на изтърпяване. Наказанието е изтърпено на ***, съгласно отбелязване в бюлетина за съдимост, извършено въз основа получено писмо на началник затвора ***.

На 22.02.2021г. /след процесното деяние/ е влязъл в сила още един осъдителен съдебен акт - определение за одобряване на споразумение от 22.02.2021г. по нохд

№00028/2019г. на Районен съд - Радомир, с което му е определено наказание лишаване от свобода за срок от 10 /десет/ месеца за престъпление по чл.196, ал.1, т.2, вр. чл.195, ал.1, т.3, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б. б, вр. чл.20, ал.2 от НК, извършено на ***.

С протоколно определение по чнд №00068/2021. по описа на РС – Радомир, влязло в сила на 15.04.2021г., наказанията по нохд №00035/2018г. и нохд №00028/2019г., двете по описа на РС – Радомир са кумулирани, като на основание чл.25, ал.1, вр. чл.23, ал.1 от НК му е определено и наложено едно общо най-тежко наказание за деянията, установени с двата съдебни акта, а именно лишаване от свобода за срок 10 /десет/ месеца, при първоначален строг режим на изтърпяване. На основание чл.24 от НК общото наказание е увеличено с два месеца лишаване от свобода. Видно от приетите справки за правното положение на подсъдимия И.Р., издадени от администрацията на затвора - ***, общото наказание 1 година лишаване от свобода е изтърпяно в периода от*** до ***.

След съвкупен анализ настоящият състав счита, че правилно първоинстанционният съд е приел за установена описаната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства: показанията на свидетелите Л. Б. Р., Ю. И. Л., А.К.Д. и П.Д.П. – дадени в досъдебното производство и дадените в хода на съдебното производство и приобщени в съдебно заседание по предвидения процесуален ред; писмените доказателства, съдържащи се в досъдебно производство №240/2020г. по описа на 02 РУ при ОДМВР – Перник, а именно протокол за оглед на местопроезшествие и фотоалбум, протокол за оглед на ВД и фотоалбум, протокол за разпознаване на лица, протоколи за доброволно предаване, справки за съдимост, справки с трафични данни, предоставени от мобилните оператори, телеграма за обявяване за ОДИ, заповеди за задържане на лице по реда на ЗМВР с приложения, писмо от ГД ИН; приетите в съдебното следствие: справки за съдимост, рег. №*** и рег. №***, издадени съответно от бюрата за съдимост при РС - Перник и РС – Радомир, справки за правното положение на подсъдимите, издадени от администрацията на затвора –***, извършените и приети по делото съдебни оценителна, видеотехническа и трасологическа експертизи, както и веществените доказателства по делото.

Първоинстанционният съд е анализирал събраните по делото доказателства и правилно е кредитирал едни и отхвърлил други. Въззивният състав се присъединява към изводите на ПРС и като счита за ненужно да ги преповтаря детайлно.

Правилно решаващият съд не е дал вяра на обясненията на подсъдимите П. и Р. в частта им, в която същите отричат извършването на деянието, като е изложил убедителни мотиви защо – тези обяснения са в противоречие с кредитирания доказателствен материал и отчетливо съставляват защитна теза.

Като е спазил процесуалния ред за приобщаване и проверка на доказателствата, първостепенният съдебен състав е направил правилна оценка на доказателствения материал и е достигнал до верни изводи от фактическа страна. Настоящият съдебен състав напълно ги споделя и счита, че по отношение на главния факт всички ценени доказателства по същество са безпротиворечиви, взаимно допълващи се, в логична връзка и последователност едно спрямо друго, а обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, по безспорен начин установяват фактите относно авторството, времето, мястото и механизма на престъплението.

При изяснена фактическа обстановка, районният съд е направил обосновани правни изводи, че подсъдимите С. С. П. и И. Г. Р., както от обективна така и от субективна страна са осъществили квалифицира кражба, като на *** между 04.20 часа и 04.40 часа в *** след предварителен сговор помежду, действайки в съучастие, като съизвършители са отнели чужди движими вещи на обща стойност 4157.00 лв. от владението на собствениците им Л. Б. Р. и Ю. И. Л. без тяхното съгласие, с намерение противозаконно да ги присвоят, като деянието не представлява маловажен случай и за двамата подсъдими е извършено в

условията на опасен рецидив – престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 и чл. 20, ал.2, вр. чл.29, ал.1, б.“б“, вр. чл.54 от НК

Правилно ПРС е посочил, че авторството на деянието се установява по несъмнен начин след съвкупен анализ на събраните по делото доказателства – кредитирани и подробно анализирани от ПРС, като и от настоящия състав.

От обективна страна двамата подсъдими са изпълнили обективните съставомерните признаци на престъплението, за което им е повдигнато – извършили са действия по отнемане на инкриминираните вещи от владението на собствениците им Л. Б. Р. и Ю. И. Л., като са ги взели и отнесли от мястото където са се намирали, а след това са осъществили и последващи действия по установяване на свое владение като се разпоредили с тях, т.е. подсъдимите са прекратили трайно владението на собственика и осъществили свое владение. Престъплението е довършено, като непосредствено след кражбата подсъдимите са напуснали местопрестъплението, а в последствие – и се разпоредили с вещите като със свои.

Настоящият състав подкрепя първата инстанция в извода ѝ по отношение на авторството и намира за ненужно да го преповтаря подробно.

Настоящият състав споделя и становището на първоинстанционния съд, че процесната кражба е извършена при предварителен сговор между двамата подсъдими. Тук следва да се посочи, че в наказателния закон са предвидени няколко форми на усложнена престъпна дейност, изразяваща се в участие на повече от едно лица в осъществяване на престъплението – т. нар. обикновено съучастие по смисъла на чл. 20 от НК, както и особена форма на съучастие след предварителен сговор между съучастниците. Характерно за предварителния сговор от обективна страна е участието на лицата в самото изпълнително деяние на престъплението, а от субективна – предварително обмислено и взето съвместно решение на съизвършителите за осъществяване на престъплението, с или без уточняване на начина или средствата за неговото извършване, ролите на всеки от тях и т. н. (в този смисъл – раздел II т. 3 от Постановление № 3 от 1970 г. на Пленума на ВС). В конкретния казус, при анализа на всички събрани по делото доказателства ПОС счита, че деянието е извършено от двамата подсъдими при предварителен сговор. Безспорно при осъществяване на процесната кражба подсъдимите са действали като съизвършители, като всеки един от тях е пряко е осъществил изпълнителното деяние, прекъсвайки фактическата власт на собственика на процесните вещи и установявайки своя такава. За умисъла на дейците следва да се съди по техните действия и видно от кредитирания доказателствен материал, преди деянието двамата подсъдими са провели разговори помежду си, при спокойна обстановка и са взели съвместно решение за осъществяване на деянието. Логично всеки един от подсъдимите е съзнавал, че участва в извършването на деянието съвместно с другия подсъдим като общността на умисъла между тях се явява резултат на предварителното им сговаряне за извършването на престъплението.

Правилно ПРС е приел, че извършеното не представлява маловажен случай на престъплението кражба по смисъла на чл. 93, ал. 1, т. 9 НК. В тази насока следва да се съобрази начина на осъществяване на деянието от двамата подсъдими, насочено към вещи на спящи хора, без да се притесняват от останалите намиращи се на местопроизшествието лица – характеризираща го с повишена степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от съответния вид.

По отношение на квалификацията на престъплението, свързана с личността на подсъдимите, правилно първостепенният съд е приел, че процесното деяние е осъществено от подсъдимите С. С. П. и И. Г. Р. в условията на опасен рецидив по чл. 29, ал. 1, б. „б“ НК – преди осъществяване на процесното деяние те са били осъждани многократно, чието изтърпяване е било ефективно.

От субективна страна при осъществяване на престъплението всеки от подсъдимите е действал с пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК. Дейците са разбирали свойството

и значението на извършеното и са могли да ръководят постъпките си. Имайки предвид, че са хора с достатъчен житейски опит, а и осъждани за престъпления от общ характер, логично са съзнавали всички елементи от състава на конкретното престъпление: това, че след предварителен сговор като съизвършители извършват противоправно и общественонеопасно деяние, от което ще настъпят престъпните последици. Подсъдимите са осъществили кражбата именно с намерение противозаконно да присвоят процесните вещи, като са съзнавали, че лишават от владение върху тях техния собственик, предвиждали са преминаването им в своя фактическа власт и са целели именно това. Действали са и с намерение за своене – след установяване на фактическата си власт върху вещите са се разпоредили с тях като със свои. Всеки от двамата подсъдимите е разбирал противоправния характер на извършеното, но е целел незаконното си облагодетелстване. Подсъдимите са съзнавали и противозаконността на обстоятелствата, предвидени в закона като квалифициращи – че вършат конкретното престъпление след предварително сговаряне, при общност на умисъла им към престъплението, като всеки от тях е имал съзнанието, че не действа сам, както и волята да осъществи намерението си заедно с другия участник в изпълнителното деяние, като за отговорността на подсъдимите е достатъчно, че те са съзнавали връзката между действията си и синхрона помежду им.

Подсъдимите са съзнавали и факта, че вършат престъплението в условията на опасен рецидив по чл. 29, ал. 1, б. „б“ от НК – след като са били осъждани два или повече пъти на лишаване от свобода за тежко умишлено престъпление от общ характер и поне едно от тях е изпълнено ефективно.

Причина и условие за извършване на престъплението е незачитането от подсъдимите на установения в страната правов ред, стремежа им към противоправно облагодетелстване и изградените им престъпни навици.

По отношение на наведените възражения от подсъдимите и техните защитници, настоящият съдебен състав намира, че доказаността първоинстанционният съдебен състав е основавал вътрешното си убеждение на собствена проверка на доказателствения материал, извършил е анализ на събраните доказателства и правилно е възприел фактите по делото, коментирано от настоящия състав при обсъждане на доказателствената дейност на първоинстанционния съд, въз основа на които е направил законосъобразни правни изводи. ПРС безспорно е установил подлежащите на доказване обстоятелства по авторството на деянието, механизма на извършване, обективната и субективната страна, причинно-следствената връзка между извършеното от подсъдимите и вредоносния резултат. Това, че извода от този анализ не съвпада с мнението, на която и да е от страните не означава, че той е превратен и непълен. Доказването представлява дейност, с която се възстановява картината на миналото събитие. Чрез този процес, при който се оценяват фактите, които се отнасят до предмета на доказването, обективната истина трябва да стане логически очевидна. В процесуалния закон е дадена легална дефиниция на предмета на доказване и е направено едно абстрактно формулиране на онези обстоятелства, които следва да бъдат установени по всяко едно наказателно дело, и които са най-типични за извършване на едно престъпление – посочените в чл. 102 от НПК три групи обстоятелства. Тук настоящият състав намира, че при наличие на доказателства, които не хармонизират помежду си и не могат самостоятелно да опишат в пълнота процесните събития, съдът следва да установи основните фактически положения, като изгради своето умозаключение върху неутрални доказателствени източници – писмени документи, заключения на вещи лица, показания на незаинтересовани от изхода свидетели, които да надгради с онези свидетелски възприятия, които са в унисон с тази доказателствена база.

В случая първоинстанционният съд е процедирал стъпвайки на свидетелските показания на свидетелите Л. Б. Р., Ю. И. Л., А.К.Д. и П.Д.П., съобразявайки заключението на вещото лице относно стойността на отнетото, заключенията по видеотехническа и

трасологическа експертизи, писмените доказателства и съдържанието на протоколите за доброволно предаване, надграждайки с показания на свидетелите, използвайки метода на дедуктивен анализ и житейска логика, правилно е установил главния факт в процеса. Решаващият съд не е допуснал незаконосъобразно обсъждане на доказателствен материал и не е тълкувал превратно събраните доказателства, а фактическите му изводи се базират на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, без да е опорочен доказателствения анализ.

По отношение на мотивираността на присъдата настоящият състав ще отбележи, че ПРС като е решил всички въпроси по чл. 301 НК, е съобразил съдържанието на присъдата с разписаното в чл. 305 от НПК. В конкретния случай решаващият съд не само е направил достатъчен доказателствен анализ, но е отговорил и на всички основни възражения по делото, като е спазил принципите за обективно, всестранно и пълно изследване на доказателствения материал, необходимо за правилното решаване на делото и формиране на вътрешното му убеждение.

ПО РАЗНОСКИТЕ

Законосъобразно, в съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 от НПК, ПРС е определил размера на разноските и ги присъдил в тежест на подсъдимите – в полза на бюджета, по сметка на ОД МВР – Перник - сума от по 298,09лв., представляваща съответната част от направените в досъдебното производство разноски за възнаграждения на вещи лица, възлизащи общо на 596,18 лв.;

- в полза на Националното бюро за правна помощ сумите: 200,00лв. за С. С. П. и 180,00лв. за И. Г. Р., представляващи направени разноски за заплатено възнаграждение на адвокат, вписан в Националния регистър за правна помощ, за осъществена правна помощ в досъдебната фаза спрямо всеки от двамата, предвид решения №*** и № *** на Национално бюро за правна помощ.

- в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС-Перник - сума от по 125,00лв. представляваща съответната част от направените разноски в съдебното производство за възнаграждения на вещи лица.

- в полза на частния обвинител Л. Б. Р. - сума от по 500,00лв. за направени от нея разноски за заплатено адвокатско възнаграждение на упълномощения повереник в съдебното производство - адв. Й. Л. – П.

- в полза на частния обвинител Ю. И. Л. - сума от по 500,00лв. за направени от него разноски за заплатено адвокатско възнаграждение на упълномощения повереник -адв. Г.Х. в съдебното производство.

С оглед изхода на делото подсъдимите С. С. П. и И. Г. Р., следва да понесат и разноските за адвокатско възнаграждение направени от пострадалите Ю. И. Л. и Л. Б. Р. пред въззивния съд в размер на 1600.00 лв. /видно от приложените договори за правна защита и съдействие.

Така изложените съображения налагат извода, че обжалваната присъда е обоснована, законосъобразна, постановена при спазване на процесуалните правила и наложеното наказание е справедливо, поради което липсват основания за нейното изменение или отменяне.

Водим от гореизложеното, на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК, Ямболският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260058/14.12.2021 г., постановена по НОХД № 467/2021 г. по описа на Районен съд – Перник.

ОСЪЖДА подсъдимите С. С. П. е роден на *** в ***, понастоящем е в *** и И. Г. Р., роден на *** в ***, понастоящем е в *** да заплатят солидарно на Л. Б. Р. и Ю. И. Л. сумата от 1600 лв., представляващи разноси, направени във въззивното производство за заплатено възнаграждение на упълномощения от тях повереник адв. Х..

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____